

Перша лікарка з Мичева

**Ганна ввійшла в історію Мичева, як одна з перших повое-
них лікарів. Тепер вона живе у Львові, але у нашому краї
займає одну із почесних сторінок історії.**

ЩЕ ЗА ПОЛЬЩІ батьки Ганни Тхорук мали на хуторі поблизу Мичева добротний будинок, хлів, який на початку становлення радянської влади забрали під колгоспну контору. А хату перевезли в Малинівку для побудови школи, Батько Сергій Михайлович був дуже великим майстром: і пічником, і столяром, і чоботарем. Мати Матрона Ничипорівна вийшла з багатого хоростянського роду. Мали 6 десятин землі та

ще й два гектари лісу. Тримали коні, худобу. Всі п'ятеро дітей ходили до школи. Та радянська влада до замож-

них ставилась вороже.

Якось вночі в 1947 році в хату зайшов однофамілець Микола Петрович Тхорук з Малатина і каже до Сергія:

— Иди, погодиш хлопцям чоботи.

Пішов і більше не повернувся. А Матрону Ничипорівну в 1948 вивезли в Сибір. Сім'ю розкуркулили.

Діти ховалися по родичах, Ганна — в Олеська Тхорука. Одного разу вона везла з односельцями колодки з лісу. Їх переїняли і хотіли відібрати коні. Почалася суперечка і дівчина колодкою чи дишлем з воза розбила собі ніс і обличчя. Була зима. Щоб зупинити кров, прикладала сніг, але дарма. Все обличчя розпухло. Дядько порадив їхати в Рівненську лікарню. Звідти направили у Львів. Поїхала, бо хотіла вилікуватись, але навіть не здогадувалась, що ця подія стане переломною в її житті, дасть початок лікарській професії.

У Львові Ганна Сергіївна зустріла дуже хорошого спеціаліста. Йому було не мало літ і він по-батьківськи поставився до дівчини. Вилікував і допоміг поступити в медичне училище. Одночасно працювала санітаркою і вчилася. Вийшла заміж за радянського офіцера, але його вбили у Львові вояки УПА. Тоді знову почала вчитися, тепер уже у Львівському медичному інституті. Одержала диплом лікаря-психіатра. Все життя: віддала, улюбленій проф-

есії. Лише кілька років тому пішла на пенсію.

Життя Ганни Сергіївни складалося не легко. Підтримувала стосунки з рідними, особливо з дядьками Олеськом та Порфирієм з Матіївки, приїжджала до них в гості. Потім вдруге вийшла заміж. Часто пригадувала зустріч з лікарем, який дав їй путівку в життя. Завжди вважала, що події, які творилися на Західній Україні в часи становлення радянської влади, були вкрай незрозумілі, були вкрай нерозумні. Все переплелось і досі не може зрозуміти, чому ишов брат на брата? За що вивозили? За що вбивали? І от парадокс — радянська влада дала їй шанс стати лікарем, батька вбили, а матір в Сибір запроторили.

А ще задумується Ганна Сергіївна, чи був би той шанс стати кваліфікованим лікарем, якби не нещасний випадок? Давно помер її спаситель, а вона й досі з вдячністю про нього згадує. Про те, як вперше взяла в руки медичні підручники.

А родичі розповідають, яка вона тоді була красива, ставна, спритна, як легко давалися знання. Тепер за плечима роки... Прожила їх Ганна Тхорук з честю, багато добра зробила людям. Тому й гордяться своїм першим лікарем не лише родичі, а й всі жителі Матіївки і Мичева, вона займає одну із сторінок історії нашого краю.

**Валентина
ГЕРАСИМЧУК.**

Галина Сергіївна зі своїм чоловіком Володимиром. Фото 1959 р.